

Petita princesa

*“Només es veu bé amb el cor,
l'essencial és invisible per als ulls”*

Açò era una vegada, una petita princesa de huit anys que va iniciar estudis musicals en un edifici que no era la seua escola habitual, que segons li van explicar la seua mamà i el seu papà s'anomenava “conservatori”, segurament la nostra princesa va pensar *“totes les persones majors han sigut xiquets abans, però poques ho recorden”*.

Quina casualitat !!, Antoine de Saint-Exupéry va escriure estes mateixes paraules l'any 1943 en la dedicatòria del seu entranyable llibret *“Le Petit Prince”*: *“Je demande pardon aux enfants d'avoir dédié ce livre à une grande personne. J'ai une excuse sérieuse ..., Je corrige donc ma dédicace: a Léon Werth quand il était petit garçon”*.

La faula de Saint-Exupéry narra l'encontre entre un xiquet i un aviador que s'estrela en el desert, i com el príncep conta a l'adult els seus set viatges per set mons diferents. Primer visita un asteroide on viu un rei encabotat a estar per damunt dels altres, després visita el món del vanitós que saluda tot el temps i reclama ser admirat, i així fins a arribar al planeta terra: “un planeta amb milions de persones majors”.

En un dels viatges, el príncep li conta a l'aviador: “conec un planeta on viu un senyor molt roig, que mai ha olgut una flor, ni ha mirat una estrella i que mai ha volgut a ningú, en tota la seua vida no ha fet més que sumes, i tot el dia repeteix com tu: jo sóc un home seriós!, jo sóc un home seriós!”. Potser, molts de nosaltres ens podríem veure reflectits, sempre ocupats en esta societat tan sobreexcitada. L'entranyable príncep ens ensenya valuoses lliçons sobre la puresa de la infància, valors que deixem arrere quan ens fem majors. A l'arribar a l'edat adulta, sovint, ens soterrrem en preocupacions que ens fan confondre entre l'important i l'urgent. El trist és que la llista de tasques urgents no acaba mai i no acabem de trobar temps per a l'important.

I a més del Petit Príncep, en esta nova edició de la revista *“Picat i Lligat”*, volem felicitar a tots els qui l'heu feta novament possible. També cal felicitar la dedicació de les companyes i companys de la *Junta Directiva* de la nostra volguda *Associació de Mares i Pares*, que amb la seua perseverança mantenen viva *l'AMPA del Conservatori*. Com bé sabeu, la participació de les famílies en els estudis musicals de les nostres filles i fills és fonamental, acompanyar-los en el seu aprenentatge, el plaer d'escoltar els seus progressos ens fa feliços, les dificultats ens fiquen a prova. No oblidem el plaer d'escoltar música, també admirar una flor, mirar les estrelles amb ells ..., com el Petit Príncep.

Finalment, cal felicitar a Ana per la petita neteta recent vinguda a aquest estrany món i animar a totes les xiquetes i xiquets que inicien estudis musicals en algun lloc del nostre planeta i a aquells que no ho poden fer per alguna raó; i també, cal felicitar-nos per tenir la sort de que els nostres fills i filles puguen fer estudis musicals en un conservatori públic, i naturalment, reconèixer l'esforç del professorat que educa amb la música i difon la cultura musical i fa que este món siga un poquet millor.

**La Junta Directiva
de l'Associació de Mares i Pares**